

(דף פט ע"א) דִּתְמֵן בְּתִיבָה, וְאִיהִי חֲרוּת עַל הַלְחָת, יָד פּוֹתֶבֶת וְיָד חוֹתֶמֶת, וְאִיהִי חֵד יָד הַגְּדוּלָּה
דְּאִתְמַר בָּהּ (שמות יד לא) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוּלָּה, וְתַנְיִינָא יָד הַחֲזָקָה הִדָּא הוּא דְכְּתִיב
(דברים ד לד) וַיִּבְרָד חֲזָקָה וְכוּ', וְרָזָא דְמִלָּה יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה יָד הַגְּדוּלָּה. כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ו כּוּז"ו
יָד הַחֲזָקָה, וְאִינוּן, יָד עֲלָאָה מְסֻטָּרָא דִּימִינָא, יָד תַּתָּאָה מְסֻטָּרָא דְשְׂמָאלָא, וְכִלְאָ כ"ח פְּרָקִין,
דְּאִתְמַר בְּהוּן (במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדֵל נָא פַח אֲדָנִי, וְדָא פַח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ (תהלים קיא ו), פַּח
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

וְעוּד אִית י"ד דְּאִתְקַרֵי יָד רַמָּה, וְדָא יְהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְאִית יָד תַּנְיִינָא לְקַבְּלָהּ וְדָא
אֵהִי"ה אֵל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְדָא כ"ח, בְּזִמְנָא דְחָאבוּ יִשְׂרָאֵל אֶסְתַּלַּק הָאִי פַח מִנְיֵיהוּ וְאִתְמַר
בְּהוּן (איכה א ו) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדְף.

וּבְמִלְאָכִים כְּתַב"אֵל מְמַנָּא עַל הַפְּתִיבָה, חֲתַמִּי"אֵל עַל הַחֲתִימָה, כְּתַבִּי"אֵל פְּתִיבָה אֵל"י, אֵל"י
אִיהוּ א"ם בְּחוֹשְׁבֵן, זֶה אֵלִי וְאִנּוּהוּ (שמות טו ב), פְּתַב כ' פְּתַר ת' תּוֹרָה ב' בְּרַכָּה, וְכִלְאָ אִימָא עֲלָאָה,
אִיהִי פְתַר בְּרָאשׁ פֶּל צַדִּיק, וְאִיהִי תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וְאִיהִי בְּרַכַּת יְהו"ה הִיא
תַעֲשִׂיר (משלי י כב), חֲתַמִּי"אֵל מְסֻטָּרָא דְחֻכְמָה, וְתַרְוִייהוּ חַיִּים, חֻכְמָה דְכְּתִיב (קהלת ז יב) תְּחַכְּמָה
תְּחִיָּה בְעַלְיָה, אִימָא עֲלָאָה עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ (משלי ג יח), וְתַרְוִייהוּ לִימִינָא וְשְׂמָאלָא.

תַּלַּת אֲצַבְעֵין מְתִיחְדִין בְּקוֹלְמוֹס לְפְתִיבָה, וְעַלְיָהוּ אָמַר בֶּן זוֹמָא, אִין מִים הַעֲלִיוֹנִים לְמִים
הַתַּחְתּוֹנִים, אֲלָא כְּשִׁלְשׁ אֲצַבְעוֹת, וְתַרִין אֲצַבְעָאן אִינוּן דְּסַמְכִין לוֹן, וְאִינוּן כְּתַרִי גְלִימִי דְסַחִיפִי
אֲהַדְדִי, רִזִּי"אֵל אִיהוּ אֲוִרִיא"ל, וְעַלְיָה אִתְמַר (שמות ג טו) וַיֵּהָא זְכַרִּי עִם ו"ה רַמ"ה, וְדָא רִזִּיא"ל,
שְׁמִי עִם י"ה שְׁמִי"ה שְׂמוּעָא"ל מְטַטְרוּן יְהוּא"ל רִאשִׁי תִיבִין שְׁמִי, חֲסִדִיא"ל מְסֻטָּרָא דְחֶסֶד,
גְּבַרִיא"ל מְסֻטָּרָא דְגְבוּרָה, אֲוִרִיא"ל מְסֻטָּרָא דְעִמּוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא, בְּכֹל סְטָרָא אֵלִי אִיהוּ מְסֻטָּרָא
דָאָם, וְאִינוּן אֵל"י א' פְתַר י' חֻכְמָה ה' אִימָא עֲלָאָה, דְאִיהִי מְגַדֵּל עוֹז שֵׁם יְהו"ה (משלי יח י).

וְעוּד אָמַר הַהוּא סְבָא רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא (שמות לב טז), תַרִין יָדִין פּוֹתֶבֶת
מִימִינָא וּמִשְׂמָאלָא, אֲבָל חֲרוּת עַל הַלּוּחוֹת עִמּוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא, (נ"א בן י"ה אִיהוּ וְדָא), כְּמָה מְלָאָכְיָא
סְפָרִיא אִית לְעִילָא דְכְּתָבִין זְכוּן דִּישְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלָאָכְיָא דְחוֹתֶמֶת דְּמִלְכָא בִּידֵיהוּן דְּחֲתַמִּין
זְכוּן דִּישְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלָאָכְיָא אִינוּן שְׁקָלִין קָלִין וְחִמּוּרִין דְּאֲוִרִיָּתָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה לג יח)
אִיָּה סוֹפֵר אִיָּה שׁוֹקֵל, וְכֹד אִיָּהוּ חֲתִים בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ דְּאִיָּהוּ ו' (נ"א י) אִין לְהַשִּׁיב, חוֹתֶם אִיָּהוּ ו'
חוֹתֶם אִמֶת, יָד פּוֹתֵב וְיָד חוֹתֶם ה' תַּתָּאָה פּוֹתֵב ה' עֲלָאָה חוֹתֶם, דְּאִינוּן ה' אֲצַבְעָאן דִּיד יְמִינָא
וְה' אֲצַבְעָאן דִּיד שְׂמָאלָא, ה' תַּתָּאָה פּוֹתֵב בָּאֵת ו' דְּאִיָּהוּ קוֹלְמוֹס, קָנָה דְּדְרוּעָא ה' עֲלָאָה חוֹתֶם
בָּאֵת י' דְּאִיָּהוּ בַּף הִיד.

ש"ם הַדּוֹר"ש אִיָּהוּ צַדִּיק, עֲלִיָּה אִתְמַר (ישעיה נד) יְהו"ה אֱלֹהִים נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים, וְדָא (ז)
יו"ד זְעִירָא, לְדַעַת לְעוֹת אֵת יַעֲף דְבַר (שם), אִינוּן ה"ה, דְּבַהוּן וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ (בראשית א
כ), וְנִקְוָדָה דְשֵׁם הַפּוֹתֵב, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא דָא יְהוּדָה, ש"ם הַדּוֹר"ש, יְהו"ה אֱלֹהִים

נתן לי לשון למודים, לדעת לעות את יעף דבר ודא יהוה, ידיעת קודשא בריה הוא בשכינתיה,
בהאי נקודה יתהלל המתהלל השפל וידוע (ירמיה ט כג), ודא יהוה.

כל אליו נקודין צריד לנקדא לון מקראין דאורייתא, כמה דאינון פתיבין פארח קשוט, וכל
הוי"ה אית לה משמשא דרכיב עליה, ואיהי מרכבה ליה, ויהיא הוי"ה אית לה מנהיגא דשליט
עליה, פגון דכורא על נוקבא, ולית רשו לנוקבא ולא לשלוחא דילה למעבד מדעם בלא רשות
בעלה, דכל מאן דמקבל (דף ט"ו ע"ב) איהי נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורוא דמלה (קהלת ה ז) פי
גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנן דתחות ידיה דאינון
שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורוא
דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון דשריא שכינתי ביניכון, ויקחו לי נסיבו מני
רשו בקדמיתא לאתגליא.

תקונא חמשיין ושתא

בראשית ברא אלהים, אלהים הוא אוקמוה תמן דחילו מסטרא דאת ה' (נ"א ה'), דאיהי
לשמאלא, דאף על גב דאת י' איהו רחמי, באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת, כגוונא דא
ה"י, ורוא דא אתגליא (בי"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ס"א ביו"ד ה"א וא"ו ה"א) דלית בריה בלא
דבר ונוקבא, דתרין שותפין אינון בברא וברתא, אבא ואימא, חד יהיב טפה דכורא וחד נוקבא,
וכד שליט דכורא על נוקבא איהו דבר, וכד שליט נוקבא על דכורא איהו נוקבא, והא אוקמוהו
ברוא דאשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

ורוא עלאה הכא, לזמנין אנדריקו תרין טפין, לזמנין תלת, לזמנין ארבע, לזמנין ה', לזמנין ו',
לזמנין ז', ודא רוא דסליקו למטה תרין ונחתו שבעה, תרין טפין אינון לזמנין צר"י ולזמנין
שב"א, תלת לזמנין אינון סגו"ל ולזמנין שור"ק, לזמנין שבע כגוונא דא ז' מן זרע, ותלת טפין
צריכין נטירו מן כב"ד טחול מר"ה, דאתמר בהון (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהים על האדם,
ואוקמוהו לית צו אלא עבודה זרה, ודא כבה, דאתמר בה כל הפועם פאלו עובד עבודה זרה,
ובגין דא לא צריד לארקא טפין אלא ברחימו, ולא כבעסא ובקטטה, וכד זריק בר נש אליו תלת
טפין ברחימו אתקריאו סגולת"א, ורוא דמלה זרק"א מק"ף שופר הולך סגולת"א.

על האדם דא שפיכות דמים, הדא הוא דכתיב (שם טו) באדם דמו ישפך, דא אתערותא דטפה
דנוקבא דאיהי מליחה סומקא, ואי איהי סגו"ל נקודה לתתא איהי נוקבא, נקודה דלעילא דבר,
וכד זריק לה במר"ה דאיהי גיהנם קטילת (לה).

לאמר (בראשית ב טז) דא גלוי עריות, ודא טחול"ל, מאן דזריק טפה באתתיה בעציבו ובקטטה,
אתגליאת ביה עריותא, ובגין דא ערות אביה וערות אמה לא תגלה (ויקרא יח ז), איהי טחול לילית,
מרה אוכמא ערוה דכלא (נ"א דבלה).

אמר רבי אלעזר, אפא, שעורא דעריזת אינון באתר ידיע או לא, אמר ליה ברי, יהו"ה איהו י'
אב ה' אם ו' בן ה' בת, ה"ה אינון אשה ובתה פלה וחמותה, פפום ענפין דאילנא הכי אתקריאו,
ענפין דאילנא מתפרשין לעילא פאילנא, פמה דאוקמוהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה,
ועליהן אתמר (דברים כג א) ולא יגלה כנף אביו, ואינון מתחדין לתתא.

פגון לולב דאיהו אגודה חדא לתתא בכל אליו מינין דהדרם וערבה, דאינון תלת הדסין, ותריז
ערבות, ואיהו פפרודא לעילא, דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, ובגין דא נפרצו עליו פסול,
נפרדו עליו כשר, והאי פריץ איהו פרוץ בערוה דאיהו בין ענפא וענפא, ובגין דא אתמר תמן
(ויקרא יח ז) לא תקרבו לגלות ערוה, לאו צריף לקרבא אתוון דאינון יהו"ה באתר